

ספרנוביץ יוסף-דוב

בן בציון וחנה-מלכה. נולד בשנת 1909 בירושלים. אביו, תלמיד-חכם מובהק, עלה ארצה מלומז'ה בשנת תרס"ח. התישב בעיר העתיקה בירושלים ושימש בהוראה בישיבת "תורת חיים". האב חלה ונסע לוינה לניתוח, והאם הכניסה את יוסף לתלמוד-תורה "עץ חיים". שם נתחנך עד גיל ט"ז. אחר-כך למד מסגרות ושרברבות והתפרנס ממלאכתו. זמן-מה היה בעל חנות כלים. כל חייו חי בדחקות ועוני. למדן היה. בכל

כוחו התנגד למכירת בית-הכנסת בגבעת-שאול, מקום-מגוריו, לבית-חרושת, וכשבא המוכר להוציא את המכירה לפועל וכל המתפללים הסתלקו, נשאר יוסף-דוב יחיד והחל מתאבק עמו בבית-הכנסת, עד ששבו המתפללים והמקום חזר להיות מקום-תפילה. הוא המשיך במאבק, לא חסך מעצמו כל מאמץ ואף ניהל משפט נגד המוכר, ולא נתפתה לשוחד הרב שהלו הציע לו. שנתים לפני מותו בחר לגור בעיר העתיקה והיה מבקר ליד הכותל המערבי מדי יום ביומו.

כשפרצה מלחמת-השחרור השתתף בהגנת העיר העתיקה, תחילה כחבר אצ"ל ואחר-כך כאיש ה"הגנה". הוא הדף את התקפות הערבים והציל כמה ספרי-תורה מבית-הכנסת "ניסן בק". נפגע בערפו מירית צלף ערבי בעמדה בניסן בק ומת בו במקום ב"ב באיר תש"ח (21.5.1948). דבריו האחרונים היו: "כדאי למות על קידוש השם". הובא למנוחות ביום ט"ו באיר תש"ח (25.4.1948) בעיר העתיקה. בפסח תש"ח, שבועות מספר לפני מותו, רשם: "אנחנו נמצאים בגלות, לשנה הבאה בני חורין". השאיר אשה, פייגה, שתי בנות ושלושה בנים.